

Naknadni zahtev za azil

SMERNICE ZA MIGRANTE – vodič kroz lavirint

Republika Srbija

Ovaj projekat je finansiran od strane Evropske unije

Naknadni zahtev za azil

Autori
Vladimir Petronijević, Gordana Grujičić

Beograd,
2021. godina

Naknadni zahtev za azil

Izdavač

Grupa 484

Pukovnika Bacića 3

11040 Beograd

office@grupa484.org.rs

011 2660 972, 2660 973

www.grupa484.org.rs

Autori

Vladimir Petronijević, Gordana Grujičić

Grafičko oblikovanje

Mane Radmanović

Ova publikacija objavljena je uz finansijsku pomoć Evropske unije, a u okviru projekta "Smernice za migrante – vodič kroz lavirint". Za sadržinu ove publikacije isključivo su odgovorni autori i ta sadržina nipošto ne izražava zvanične stavove Evropske unije.

PRIKAZ SLUČAJA^I

Korisnik iz Sudana je 2015. godine tokom boravka u Centru za azil u Krnjači podneo zahtev za azil. Ubrzo potom centar je i napustio, da bi se nekoliko meseci kasnije uz odobrenje Komesarijata za izbeglice i migracije vratio u isti centar.

2020. godine, obratio se BCM-u sa željom da ga zastupa u postupku azila. Pravni zastupnik je tražio od Kancelarije za azil informaciju o statusu njegovog zahteva i dobio obaveštenje da je korisnik 08.01.2016. godine bez prijave ovlašćenom licu napustio centar za azil i time postupio suprotno odre-dbi člana 10. Pravilnika o kućnom redu, kojim je propisano da odsustvovanje iz Centra za azil duže od 24 sata korisnik prijavljuje ovlašćenom licu u Centru koji o tome obaveštava Kancelariju za azil. Dalje se navodi da je postupajući organ utvrdio da su se stekli uslovi za primenu člana 34. stav 1. tačka 3. Zakona o azilu^{II} koji propisuje da „će se postupak za davanje azila obustaviti po službenoj dužnosti ako lice koje traži azil bez opravdanog razloga, ne obavesti Kancelariju za azil o promeni adrese boravka u roku od tri dana od nastale promene“. Na osnovu toga je dana 14.01.2016. godine donesen zaključak o obustavi postupka pod brojem 5632/15, koji je uručen ranijem punomoćniku korisnika i na koji nije izjavljena žalba. U momentu dostavljanja zaključka o obustavi postupka adresa korisnika nije bila poznata ni ranijem punomoćniku.

20. maja 2020. godine BCM u ime korisnika popunjava obrazac zahteva za azil i upućuje ga Kancelariji za azil, pri čemu strancu nije prethodno registrovana namera za podnošenje zahteva za azil.

Potom stiže obaveštenje od Uprave granične policije (dopis Broj: 26-5632/15 dana 26.05.2020. godine) u kojem se navodi da povodom dopisa BCM-a kojim je dostavljen pisani zahtev za azil korisnika, Uprava obaveštava da je, kao što je i u prethodnom dopisu sa informacijom o statusu zahteva korisnika navedeno, donesen zaključak o obustavi postupka i da je „postupak po podnetom zahtevu za azil u R. Srbiji, državljanina Sudana pravosnažno okončan“.

Nakon toga korisnik u pratnji pravnog savetnika BCM-a i prevodioca, pokušava u Upravi za strance u Savskoj ulici u Beogradu ponovo izraziti nameru za traženje azila. Uprava za strance usmeno odbija da ponovo primi izjavu o nameri za traženje azila uz obrazloženje da to ne mogu učiniti dva puta, odnosno da to mogu učiniti samo uz odobrenje Kancelarije za azil. BCM se 24.06.2020. godine u ime korisnika obraća Kancelariji za azil sa molbom da mu se odobri ponovno izražavanje namere za traženje azila. U molbi je naveden stav Uprave za strance i usmeno uputstvo da se korisnik obrati Kancelariji za azil za odobrenje da se ponovo izrazi namera za traženje azila. Takođe je navedeno da korisnik već tri godine boravi u Centru za azil u Krnjači i da od dolaska u Srbiju 2015. godine nije napuštao našu zemlju.

Na ovu molbu Uprava granične policije dostavlja odgovor (dopis br. 26-5632/15 od 10.07. 2020. godine) koji ponovo započinje sa rečima: „Povodom vašeg dopisa kojim dostavljate pisani zahtev za azil državljanina...“. Dalje se u odgovoru navode iste konstatacije o donesenom zaključku o obustavi postupka, koji je uručen ranijem punomoćniku korisnika i na koji nije izjavljena žalba. U odgovoru se navodi i da „s obzirom na navedene okolnosti korisnik shodno pravno pozitivnim propisima predviđenim Zakonom o azilu i privremenoj zaštiti **nema pravo da ponovo podnese zahtev za azil**“.

I Prikaz slučaja pripremio Balkanski centar za migracije i humanitarne aktivnosti.

II "Sl. glasnik RS", br.109/2007.

Po prijemu odgovora, BCM je uputio žalbu zbog nedonošenja rešenja u zakonskom roku (ćutanje administracije) jer Uprava granične policije nije ni na jedan od zahteva ili molbi podnosioca žalbe (zahtev za azil i molba za odobrenje da se ponovo izrazi namera za traženje azila) odgovorila upravnim aktom u smislu Zakona o opštem upravnom postupku.

U decembru 2020. godine korisnik obaveštava BCM da je ponovo registrovan kao lice koje je izrazilo nameru da traži azil iako Zakon o azilu i privremenoj zaštiti^{III} (u daljem tekstu ZAPZ) ne predviđa registraciju stranca koji je izrazio nameru da podnese naknadni zahtev za azil. Nakon isteka 15 dana od dana registracije, Kancelarija za azil nije omogućila podnošenje zahteva za azil.

13.01. 2021. godine Kancelarija za azil donosi rešenje o odbacivanju „naknadnog“ zahteva za azil, na koji nije izjavljena žalba. U tom rešenju se inače navodi da je korisnik 25. maja 2020. godine dostavio naknadni zahtev za azil. Treba napomenuti da taj zahtev nije ni podnesen ni označen kao naknadni zahtev za azil i da ga Uprava granične policije u ranijim odgovorima nije tretirala na taj način, već ga je nazivala „pisani zahtev za azil“. U obrazloženju rešenja kojim se odbacuje „naknadni zahtev za azil“ se navodi da imajući u vidu da je članom 92. stav 3. tačka 5. Zakona o opštem upravnom postupku propisano da organ rešenjem odbacuje zahtev kojim je pokrenut postupak ako je u istoj upravnoj stvari već pravnosnažno odlučeno rešenjem kojim je stranci priznato pravo ili naložena obaveza, kao i članom 42. Zakona o azilu ili privremenoj zaštiti kojim je propisano da Kancelarija za azil donosi odluku kojom odbacuje naknadni zahtev za azil, ako oceni da je nedopušten u skladu sa članom 46. stav 2. i 3. ovog zakona. Dakle Kancelarija za azil pogrešno vezuje obrazlaženje rešenja za radnju podnošenja zahteva od 25. maja 2020 godine koji shodno ZAPZ nije ni mogao biti podnet, s obzirom da radnja registracije nije prethodno obavljena.

Kada je Kancelariji za azil upućen dopis kojim se traži zakazivanje službene radnje uzimanja zahteva za azil od korisnika, stiglo je obaveštenje da se ta službena radnja neće zakazivati jer je „naknadni zahtev za azil“ odbačen, a ponovna registracija korisnika je objašnjena registracijom za podnošenje „naknadnog zahteva za azil“.

Navedeni primer ostavlja prostor za različita tumačenja u pogledu mogućnosti za podnošenje novog zahteva za azil u situaciji kada u smislu člana 46 ZAPZ nisu ispunjeni uslovi za podnošenje naknadnog zahteva za azil koji je po svom karakteru u osnovi vandredni pravni lek. Usled pravne prirode postupka azila kao i pravnih posledica koje mogu nastupiti po osobu u pitanju, neophodno je obezbediti veći stepen pravne sigurnosti kako bi se omogućio neometan pristup postupku azila.

III “Sl. glasnik RS”, br. 24/2018.

Pozicioniranje problema

Nakon više od pet godina intenzivnih migratornih kretanja na teritoriji R. Srbije sve češće se dešava da stranci/migranti koji su već jednom podneli zahtev za azil to ponovo pokušaju da učine nakon izvesnog vremena. Takva situacija otvorila je niz procesnih pitanja koje u krajnjoj liniji prete da onemoguće pristup međunarodnoj zaštiti i dodatno optereće postupak azila: *Da li tražilac koji je odustao od inicijalnog zahteva za azil (bilo eksplicitno pisanim putem ili indirektnim radnjama, poput napuštanja centra u kojem je boravio ili generalno R. Srbije bez znanja Kancelarije za azil) može posle nekoliko meseci ili godina da ponovo traži da mu se odobri pravo na azil u R. Srbiji? I ukoliko da, koji procesni instituti su mu na raspolaganju. Dodatno, u slučaju podnošenja naknadnog zahteva, šta je predmet ispitivanja postupka po naknadnom zahtevu i u kojoj meri pravnosnažnost odluke o obustavi inicijalnog postupka može da utiče na pokretanje postupka po naknadnom zahtevu za azil?*

Šta kaže pravo EU?

Iz ugla međunarodnih standarda i prava EU strancu koji je inicijalno odustao od zahteva a kasnije se predomislio, se mora omogućiti pristup postupku u kojem će se ispitati njegov zahtev za azil.

Direktiva o postupcima azila pravi izvesnu razliku u pogledu procesnih mehanizma koje tražilac ima na raspolaganju u zavisnosti od toga da li je prvobitni postupak obustavljen usled njegovog izričitog ili implicitnog odustanka. Pa tako, ukoliko tražilac **odustane od zahteva pismenom izjavom ili usmeno na zapisnik** nadležni organ zemlje članice će ili doneti odluku kojom postupak po njegovom zahtevu obustavlja ili će odbiti zahtev ukoliko je već dovoljno ušao u meritorno rešavanje, a može i obustaviti postupak bez donošenja posebne odluke već notiranjem činjenice o odustanku u spisima njegovog predmeta. Ukoliko se posle izvesnog vremena stranac ponovo javi nadležnom organu sa intencijom da ponovo traži azil, njemu se omogućava da podnese naknadni zahtev za azil.

U slučaju da je tražilac pak **napustio postupak, odnosno implicitno odustao od zahteva**, nadležni organ će doneti odluku o obustavi postupka, ili izuzetno odluku o odbijanju zahteva. Ukoliko je postupak po prvobitnom zahtevu obustavljen, a tražilac se ponovo javi nadležnom organu, država članica ima obavezu da mu obezbedi pravo da zatraži da se njegov slučaj ponovo otvori ili da podnese novi zahtev koji se neće smatrati naknadnim zahtevom.¹ Dalje, Direktiva ostavlja zemljama članicama mogućnost da predvide objektivni rok od najmanje devet meseci nakon čijeg isteka tražilac više ne može tražiti ponovno otvaranje slučaja već će se novi postupak smatrati naknadnim.

Uporedna praksa zemalja članica je dosta različita. Neke zemlje poput Finske, Francuske i Italije² ostavljaju mogućnost tražiocu (koji je prvobitno implicitno odustao od zahteva a potom izrazio želju da nastavi sa zahtevom) da inicira ponovno otvaranje slučaja u procesnom momentu u kojem je isti bio prekinut, ili ga pozivaju da podnese novi zahtev koji se može zasnivati na istim ili sličnim elementima kao i prethodni (npr. Češka, Holandija, Slovenija).³ U drugim zemljama poput Španije, Nemačke tražilac nema mogućnost da zatraži da se njegov zahtev ponovo otvori već može samo da podnese novi zahtev koji se razmatra u okvirima pravila koja regulišu postupak po naknadnom zahtevu.

1 Član 28, stav 2.

2 EMN, AD HOC QUERY The explicit and implicit withdrawal of an application for international protection submitted by a third-country national, 2019. <https://bit.ly/3GdaAw0>.

3 Section 7 The withdrawal or abandonment of applications, UNHCR. <https://bit.ly/32X6WZ0> p. 38.

U Srbiji se tražiocu, koji je odustao od zahteva za azil, bilo eksplicitno ili implicitno, postupak obustavlja odlukom.

Statistički podaci o postupku azila pokazuju da najveći broj prvostepenih odluka o zahtevu za azil upravo predstavljaju odluke o obustavi postupka.⁴ Među razlozima za donošenje ovih odluka je najčešće napuštanje centra za azil bez obaveštenja Kancelarije za azil. Organizacije koje zastupaju u postupku azila ukazuju na praksu uprave centara da tražioca, koji je napustio centar za azil i nije se u isti vratio u roku od 72 sata, brišu sa spiska smeštenih u tom centru i o tome obavestavaju Kancelariju za azil koja potom donosi odluku o obustavi postupka.⁵

KAKVE EFEKTE ODLUKA O OBUSTAVI POSTUPKA AZILA PROIZVODI U PRAKSI?

U konkretnom slučaju može se videti da se pravnosnažnoj odluci o obustavi postupka o zahtevu za azil pridaje svojstvo rešene upravne stvari koja onemogućava stranku da podnese novi zahtev o istoj upravnoj stvari. Ovakav stav je problematičan iz više razloga. Najpre, odluka o obustavi ne predstavlja odluku kojom se rešava o pravu na azil podnosioca zahteva (u pogledu osnovanosti zahteva, kao i u pogledu primene koncepta sigurne treće zemlje čijom promenom se država samo oglašava nenadležnom za odlučivanje po zahtevu za azil). Obustava postupka je procesna sankcija koja se izriče tražiocu zbog propuštanja da postupi prema proceduralnim obavezama, što dakle samo po sebi ni na koji način ne znači da osoba čiji se postupak obustavlja nije osoba koja zavređuje međunarodnu zaštitu. Dodatno, u praksi se dešava da tražilac napusti postupak i pre nego što je intervjuisan. Dakle, upitno je koliko su informacije kojima je Kancelarija za azil raspolagala pre napuštanja postupka bile i razmatrane i da li se mogu smatrati dovoljnim da se zaključi da je upravna stvar raspravljena.

Dalje, **iz ugla upravnog prava odlukom o obustavi se ne odlučuje o nečijem pravu ili obavezi, te pravnosnažnost takve odluke ne može da proizvede ista procesna dejstva kao i pravnosnažno rešenje kojim se odluka o zahtevu za azil odbacuje ili odbija.** Posmatrano u okvirima člana 14. ZUP-a⁶, materijalne i formalne pravnosnažnosti rešenja, postojanje odluke o obustavi postupka ne predstavlja za donosioca odluke, pravnu smetnju da u istoj upravnoj stvari povede novi postupak i donese drugu odluku. Sa druge strane čak i da je odlukom meritorno rešena upravna stvar, ne postoji norma upravnog prava kojom se stranci zabranjuje pravo da ponovo podnese zahtev za rešavanje iste upravne stvari.

Međutim u prikazanom predmetu, videli smo da je Uprava granične policije prvobitno zaključila da s obzirom da je postupak koji je stranac ranije pokrenuo obustavljen rešenjem koje je postalo pravnosnažno, te da on nema više pravo da podnese zahtev za azil. Kasnije je ovakav stav "ispravljen" konstatovanjem da dostavljeni pisani zahtev od 25.05.2020. godine u stvari predstavlja naknadni zahtev za azil.

KOJE PROCESNE MEHANIZME STRANAC KOJI ŽELI DA PONOVO TRAŽI AZIL U SRBIJI IMA NA RASPOLAGANJU?

Posmatrano iz ugla Zakona o azilu i privremenoj zaštiti, tražilac čiji je postupak obustavljen usled činjenice da je napustio centar za azil a da o tome nije obavestio Kancelariju za azil nema zakonski osnov za podnošenje naknadnog zahteva. On ima mogućnost ili da inicira institut vraćanja u pređašnje stanje u skladu sa Zakonom o opštem upravnom postupku (članovi 82-83) ili da podnese potpuno novi zahtev za azil.

Vraćanje u pređašnje stanje predstavlja vanrednu pravnu mogućnost da se jedna zakasnela procesna radnja preduzme i posle protoka propisanog prekluzivnog roka. Primena ovog instituta omogućava stranci da postupak bude aktiviran u procesnom momentu u kojem je inicijalno bio prekinut kao i da se ponište sve odluke koje su donete usled propuštanja. Predlog za vraćanje u pređašnje stanje podnosi se u roku od osam dana od dana kada je stranka saznala za propuštanje (subjektivni rok), odnosno najkasnije tri meseca od propuštanja (objektivni rok).

4 U 2019. godini od 304 donete odluke 131 predstavljaju odluke o obustavi postupka, dok u 2020. godini od 373, 122 su odluke o obustavi. Izvor: Migracioni profil RS u 2020. godini.

5 Beogradski centar za ljudska prava, Pravo na azil u Republici Srbiji 2020, str. 78.

6 "Sl. glasnik RS", br. 18/2016 i 95/2018 - autentično tumačenje.

U navedenom predmetu, s obzirom da je prošlo i nekoliko godina od napuštanja centra za azil bez obavještenja Kancelarije za azil, stranka je izgubila i pravo da podnese predlog za vraćanje u pređašnje stanje, odnosno pravo da iznese razloge koje smatra opravdanim za propuštanje roka, a time i mogućnost da ospori odluku o obustavi postupka.

Iako ZAPZ ne sadrži odredbu koja to eksplicitno predviđa, posmatrano iz ugla načela pravnosnažnosti rešenja, stranka koja se nalazi u identičnoj situaciji može podneti **novi zahtev iste sadržine**. U ovom predmetu državljanin Sudana je i pokušao da podnese novi zahtev 25.05.2020. godine, međutim Kancelarija za azil je njegov zahtev pogrešno protumačila kao naknadni zahtev za azil.

KOJA JE SVRHA NAKNADNOG ZAHTEVA?

Svrha instituta naknadnog zahteva jeste da se stranci o čijem zahtevu za azil je pravnosnažno meritorno rešeno, a koja želi da predstavi nove činjenice ili dokaze koji se odnose na njenu kvalifikaciju kao izbeglice ili korisnika supsidijarne zaštite a koje nije iznela u prethodnom postupku, omogućiti da ih iznese. Naknadni zahtev, uslovno rečeno podleže složenijoj proceduri ispitivanja u odnosu na „redovni“ novi zahtev. Naime, u postupku po naknadnom zahtevu Kancelarija za azil prvo ispituje da li je on dopušten, tj. da li on sadrži nove činjenice i dokaze koje se odnose na utvrđivanje ispunjenosti uslova za odobrenje azila, a koji su nastali nakon pravnosnažne odluke ili su postojale i ranije samo ih stranka iz opravdanih razloga nije ranije iznela. Odredba ZAPZ koja bliže reguliše postupak ispitivanja dopuštenosti naknadnog zahteva je nedovoljno precizna pa je ostavljen veliki diskrecioni prostor postupajućem organu.

KOJE ČINJENICE I DOKAZI SE MOGU SMATRATI NOVIM ČINJENICAMA U SMISLU DOPUŠTENOSTI NAKNADNOG ZAHTEVA?

Ono što se može zaključiti iz zakonske definicije jeste da je reč o činjenicama koje kumulativno moraju da ispune dva uslova. Najpre mora biti reč o elementima ili dokazima koji su bitni za utvrđivanje ispunjenosti uslova za odobravanje azila, odnosno koji značajno doprinose ishodu postupka. Dalje, one moraju biti nove, u smislu da su nastale nakon što je odluka o prethodnom zahtevu doneta ili ukoliko su one postojale i ranije, podnosilac zahteva mora obrazložiti postojanje opravdanih razloga zašto ih nije izneo ranije. Dodatno, novitet tih činjenica se ispituje u odnosu na činjenice i dokaze koji su iznete u prethodnom postupku azila. Upravo u ovom delu definicije se može videti da je diskrecioni prostor postupajućeg organa veliki.

Naime u praksi može biti teško napraviti jasnu distinkciju između novih i činjenica koje su iznete u prethodnom postupku, s obzirom da se vrlo lako može desiti da su činjenice koje se sada ističu kao nove postojale i u prethodnom postupku azila i bile ispitane od strane postupajućeg organa samo stranke nisu stigle da o njima rasprave jer do usmene rasprave nije ni došlo.

U konkretnom predmetu iz obrazloženja rešenja videli smo da je Kancelarija za azil odbacila naknadni zahtev utvrđujući da je nedopušten a svoj stav zasnovala samo na činjenici postojanja ranijeg pravnosnažnog rešenja o obustavi postupka. Bez daljeg obrazloženja kako je izvučen zaključak da stranka nije u naknadnom zahtevu iznela bitne nove činjenice i dokaze u odnosu na prethodni postupak, upitno je da li je dopuštenost naknadnog zahteva pravilno utvrđena.

Ukoliko bi *a priori* samo postojanje odluke o obustavi prethodnog postupka za postupajućeg organa bilo dovoljno da odbaci naknadni zahtev bez daljeg ulaženja u suštinsko razmatranje dopuštenosti naknadnog zahteva i ispitivanja da li su iznete činjenice i dokazi zaista novi u odnosu na prethodni postupak, postupak po naknadnom zahtevu bi bio obesmišljen, a stranci u krajnjoj liniji onemogućen pristup postupku po naknadnom zahtevu.

Upravo se u ovakvom postupanju vidi nerazumevanje efekata načela *res judicata* u postupku po naknadnom zahtevu. Naime, bez obzira da li je prvobitni postupak okončan pravnosnažnom meritornom odlukom (odnosno odlukom kojom se tražiocu odbija zahtev za azil) ili procesnom odlukom (zaključkom ili rešenjem o obustavi postupka), postupajući organ mora pristupiti proceni dopuštenosti naknadnog zahteva. Tek nakon što ustanovi da naknadni zahtev ne navodi nove i bitne činjenice, argumente ili dokaze, onda shodno načelu pre-suđene stvari odbacuje takav zahtev.

Dodatno, kada govorimo o elementima pravosnažnosti upravnog akta i okviru načela *res judicata*, važno je istaći da stranka čiji je prvobitni postupak azila okončan odlukom o odbijanju zahteva i ne bi trebalo da u postupku ispitivanja dopuštenosti naknadnog zahteva bude u istom pravnom položaju kao i stranka čiji je prethodni postupak obustavljen. Odnosno, postupajućem organu je mnogo teže da dokaže da elementi koji su u naknadnom zahtevu naznačeni kao novi nisu ni bili ispitani u kontekstu odluke donete u prethodnom postupku onda kada je u prethodnom postupku zahtev rešen odlukom o odbijanju.

Posmatrano iz ugla ZUP-a stranka koja želi da inicira novi postupak zbog činjenica koje su postojale i u vreme vođenja ranijeg postupka a za koje je ona naknadno saznala ima na raspolaganju institut ponavljanja postupka (članovi 176-182.)

PREPORUKE U POGLEDU UNAPREĐENJA PRAKSE POSTUPANJA:

- U konkretnom primeru službenici MUP su trebali da omoguće državljaninu Sudana pristup postupku azila kroz sistem registracije uzimajući u obzir da je to neophodan uslov da bi se uopšte pristupilo postupku azila i nakon toga omoguće podnošenje novog zahteva za azil, posebno uzimajući u obzir urgenciju upućenu od strane pravnog zastupnika da se ta radnja i sprovede. Pravnom zastupniku je stajala je na raspolaganju mogućnost samostalnog podnošenja zahteva za azil, nakon proteka roka propisanog u članu 36 stav 1 ZAPZ. Međutim nakon tumačenja Kancelarija za azil da se službena radnja podnošenja zahteva za azil neće zakazivati jer je „naknadni zahtev za azil“ odbačen, a ponovna registracija korisnika je objašnjena registracijom za podnošenje „naknadnog zahteva za azil“, nije podnet zahtev popunjavanjem obrasca zahteva u roku od osam dana od dana isteka roka kada je Kancelarija za azil bila dužna da omogući podnošenje zahteva.
- U cilju obezbeđivanja pravne sigurnosti, važno je bliže regulisati pravni položaj stranca koji je najpre indirektnim radnjama odustao od zahteva ali je posle određenog vremena opet odlučio da inicira postupak, odnosno da li se zahtev koji on podnese nakon isteka objektivnog roka za iniciranje predloga za vraćanje u pređašnje stanje ima smatrati naknadnim ili novim „redovnim“ zahtevom za azil.
- Razviti detaljnije instrukcije za ispitivanje dopuštenosti naknadnog zahteva, kako u pogledu odnosa prema odluci donetoj u prethodnom postupku ali i vrste novih činjenica i dokaza.
- U cilju ekonomičnosti postupka i održivosti odluke o odbacivanju naknadnog zahteva za koji je utvrđeno da je nedopušten, važno je u sadržini rešenja obrazložiti zašto se iznete činjenice i dokazi ne smatraju novim i bitnim za utvrđivanje ispunjenosti zahteva za odobrenje azila.

